

OŽIVETI

(ali PREBUDITI OTROKA V SEBI)

Pripravljamo se na božič. Tudi sv. Frančišek se je nanj vedno duhovno pripravjal, verjetno še posebej na tistega, ki ga je obhajal leta 1223 v Grecciu. Ta praznik Kristusovega rojstva ga je zelo nagovarjal. Obenem pa je čutil, da se njegovo tradicionalno bogoslužno obhajanje ni dotaknilo in prebudilo src ljudi.

Prav zato je v Grecciu hotel na poseben način obhajati ta »praznik vseh praznikov«. Votlino nad krajem je videl kot »katedralo«. Tam je dal pripraviti oltar in jasli s senom. Ni naredil prvih jaslí, kakor jih razumemo mi, niti živih, saj ni bilo tam nobenih dramskih igralcev, le vol in osliček, da bi tudi živali bile priče »čudežu«.

Frančišek ni želel biti režiser scenske uprizoritve, spektakla, ki ga človek pasivno spremlja. (Mimogrede, nekdo je dejal, da spektakelski soj žarometov polni oči in prazni srce!) Čeprav je uporabil gledališke rekvizite, votlino, bakle, jasli, seno, petje, ... je to razumel zgolj kot pomoč, da bi ljudje kot soudeleženci praznovanja bolj doživeli sv. mašo. Ta je bila središče. Jasli so postale oltar. Frančišek je povezal rojstvo in evharistijo. »Evharistični božič«, ki se na nek način dogaja vsak dan pri maši, še posebej odseva iz Frančiškovega prvega opomina: »*Glejte, vsak dan se poniža, prav tako kot takrat, ko je 's kraljevskega prestola' (Mdr 18,15) stopil v telo Device. Vsak dan pride k nam v ponižnosti. Vsak dan stopa iz Očetovega naročja na oltar v duhovnikove roke*« (FOp 1,16-18).

Navedeno besedilo nakazuje, da je Frančišek v tem dogodku poleg tega hotel videti še dve stvari: uboštvo in ponižnost Boga. To je razvidno tudi iz Frančiškovega pisma celotnemu redu: »*O čudovita visokost in pretresljiva ljubeznivost! O vzvišena ponižnost! O ponižna vzvišenost, da se Gospod vesoljstva, Bog in Božji Sin tako poniža, da se zaradi našega zveličanja skriva pod neznatnim koščkom kruha! Poglejte, bratje, ponižnost Boga in izlijte pred njim svoja srca*« (Ps 61,9) (FPre 27-28).

Frančišek vidi v učlovečenju tudi izraz uboštva, ki ga simbolizira seno. Bog, ki je bogat, sprejme našo revščino, da bi človeka obogatil. Izbrano uboštvo, h kateremu smo povabljeni, je temelj vsakega sprejemanja. To je zavest, da človek nima ničesar in je nenehno deležen božjega Daru, velikega daru brezpogojne Božje ljubezni. Da bi duhovno dimenzijo tega Daru tudi telesno doživeli, Frančišek želi, da ta dan ni posta. Še živali naj bodo deležne preobilja hrane.

V božični noči v Grecciu je eden od navzočih imel videnje, kako je dete v Frančiškovih rokah oživelo. Kot oživi hostija v duhovnikovih rokah. Ob prazniku torej ne oživljajmo božičnih figur, temveč poskrbimo, da bo oživelo naše srce. Svojemu bivanju dodajmo življenje in čustva. Žive jaslice so lahko zgolj spektakularni dogodek, ki ga je mogoče vsako leto scensko ponavljati. Božič pa je vendarle vsako leto edinstvena priložnost, da se detetu Jezusu približamo na neponovljiv način. Zamujeni čas nima popravnega izpita.

Kako torej izkoristiti letošnjo »*COVID*« neponovljivo priložnost? Tako, da božič ne bo Coca-Cola božiček, ki pleza po dimniku, temveč Božji dotik, ko naše srce postane najlepša monštranca na svetu. Da se temu Otroku (Evharistiji) približamo s (ubogim in ponižnim) srcem otroka.

Iz evangelija - Lk 2,6-7

Ko sta bila tam [Betlehem, ki pomeni tudi hiša kruha], so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jaslje, ker v prenočišču zanj ni bilo prostora.

MOLITEV

POZDRAV BLAŽENI DEVICI MARIJI

Pozdravljena, Gospa,

sveta kraljica Marija,

ki si postala Devica Cerkev.

Izbral te je najsvetejši Oče nebeški

in te posvetil z najsvetejšim ljubljnim

Sinom in Svetim Duhom Tolažnikom.

V tebi je bila in je vsa polnost milosti in vse dobro.

Pozdravljena, Njegova palača!

Pozdravljena, Njegov tabernakelj!

Pozdravljena, Njegovo domovanje!

Pozdravljena, Njegovo oblačilo!

Pozdravljena, Njegova dekla!

Pozdravljena, Njegova mati!

In vse ve, svete kreposti, ki se po milosti

in razsvetljenju Svetega Duha

izlivate v srca verujočih,

da jih iz nevernih spreminjate v Bogu zveste.

V razmislek (za pogovor po telefonu)

1. Dragi sestra/dragi brat, pozdravljen/a. Kako si? Kličem te zato, ker ti želim povedati, kako sem vesel/a zaradi sreče in tolažbe, ki ju bo prineslo na svet Božje Dete. Pa ne zato, ker bodo prazniki, ker bomo dobro jedli in pili, se veselili (letos malo manj), ampak zato, ker bo zasijalo upanje.

2. Se tudi ti veseliš? Kako boš praznoval/a? Si morda osamljen/a, mogoče žaluješ za kom? Si bolna/bolan? Potrebuješ pomoč? Mogoče nas bo ta čas, ko se lahko le pokličemo, še bolj povezal. Predlagam, da napišeš voščilo nekemu, ki ga že dolgo nisi obiskal ali imel stikov z njim. Razveseli jo/ga z lepo mislijo in dobrimi željami, predvsem pa z zagotovilom povezanosti v molitvi.

Z zgoraj omenjeni telefonski pogovor pokliči _____,
na telefonsko številko _____. Tej osebi pošlji tudi voščilo za božič.

